

[Poul Møller.]

har taget fornødent hensyn, og derfor må vi forlade denne skatteform. Den har ikke taget det fornødne hensyn til den samlede beskatning i centralkommunen og i omegnskommunerne, den har helt set bort fra de højere ejendomsskatter til opholdskommunerne ude omkring i omegnen og fra de betydelige amtsskatter, der opkræves uden for centralkommunen. Det er derfor, man har angrebet denne skatteform som urimelig, og det er også derfor, det er urimeligt, at man i den afløsningsordning, man nu vil lave, låser den fast med alle de svagheder, alle de urimeligheder, man har kendt før.

En afløsningsordning burde have taget hensyn til den samlede beskatning. Nu får vi en ordning, hvorefter den samlede kommunale skattebyrde pr. indbygger bliver højere f. eks. i Københavns omegn, end den bliver i Københavns kommune. Af det talmateriale, vi har fået i udvalget, fremgår det klart, at den kommunale skattebyrde bliver højere i langt de fleste omegnskommuner, end den bliver det i Københavns kommune. Hvad rimeligt er der i at lave en afløsningsordning, der vil føre til, at der skal betales højere kommuneskat uden for centralkommunen end i centralkommunen?

Dernæst burde en afløsningsordning have taget hensyn til de lovbundne kommunale udgifter inden for afløsningsområdet, men også kun til disse. Der er ikke megen rimelighed i, at en omegnskommune f. eks. skal sogne til en centralkommune, der bevidst fører en overskudspolitik og ønsker at føre en skattepolitik med en så hård beskatning, at den får et overskud på sine kommunefinansier. Der er derfor ingen rimelighed i, at omegnskommunerne skal sogne til centralkommunen. Havde man derimod tænkt sig en udligning på grundlag af udgifterne, udgifterne til skole og hospitalsvæsen og sociale udgifter inden for området, ville man være nået frem til noget, der principielt havde været forståeligt, og som man kunne have diskuteret.

Endelig havde der været den mulighed, at folketinget i hvert fald i afløsningsområdet ophævede erhvervsskatten uden afløsningsvederlag, f. eks. ved at kommunerne havde beholdt en større del af selskabsskatten; så havde man valgt et nyt princip, som måske havde været rimeligere. Hvis

kommunerne havde fået 25 pct. af selskabsskatten, ville man have løst problemet for centralkommunen, så ville centralkommunen have fået de penge, der tilkom den; og der havde været en rimelighed i at gå den vej, fordi det er gennem citydannelsen, på grund af de store centrumskvarterer, hvor man placerer aktieselskaberne, at nogle af de bedste skatteborgere trænges ud af de bedste lejligheder, fjernes fra centralkommunen og trænges fra centrum til periferien.

Disse 3 muligheder, disse 3 undersøgelser havde der været mening i at forsøge sig frem med. Nu står man derimod over for noget halvgjort, som det er vanskeligt at se den højere retfærdighed i, som vil belaste nogle kommuner uhyre hårdt, og som i forbindelse med overgangen til progressiv beskatning i omegnskommunerne af København vil give meget anselige skatteforhøjelser for nogle borgere, så anselige, at grundlaget for deres ophold og eksistens i de pågældende kommuner helt bortfalder.

Jeg skal endelig gøre nogle bemærkninger om det fremsatte forslag til forlystelsesskat. Dette lovforslag er i sidste omgang kastet ind i ringen, og med visse ændringsforslag forelægges det nu tinget til anden behandling. Det er ganske givet, at dette lovforslag vil mildne noget for de kommuner, der rammes hårdest af den øvrige kommunale skattelovgivning, vi her har til behandling. Vi synes, at det i sig selv er et rimeligt krav, at kommuner, der må give plads til biografer og store forlystelsesområder og må ordne trafikforholdene dertil, også får en andel og en større andel i beskatningen, fordi det først og fremmest er kommunerne, der får udgifterne til biograferne og til forlystelseskvartererne. Derfor kan vi stemme for lovforslaget og for de ændringsforslag, der er stillet dertil, selv om det går ind i en sammenhæng, vi ikke kan acceptere. Men da vi principielt er tilhængere af selve den tendens, der ligger i dette lovforslag om afgift af forlystelser, kan vi altså anbefale lovforslaget og de hertil stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale ærede medlemmer at stemme for det af det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen stillede dagsordensforslag, og såfremt man ikke kan vedtage dette dagsordensforslag, da at undlade at stemme om æn-